

In het schrijven, waarbij dit aan het comité bericht werd, werd er nog nadrukkelijk op gewezen, dat men bij de inkwartiering niet alleen te rekenen had met het aantal soldaten maar ook met „een groot aantal administraties of bureaux aan welke een considerabel aantal zo manschappen als paarden zijn geaffecteerd, welke onder de respective commissarissen van oorlog, die bij de hoofdquartieren blijven, staan en eveneens daarom weder in de steeden worden geinkwartierd en waarvan wij ook rijkelijk onze portie hebben en die wij dus vertrouwen, dat ons onder de 2000 man voetvolk en 520 man paardenvolk, onze stad aanbedeeld, ook zullen worden aangereekend”.

De andere steden zouden opnemen:

Dordrecht	2000	man	voetvolk	en	1000	ruiters
Schiedam	1200	„	„	„	600	„
Brielle	1600	„	„	„	600	„
Delft	1800	„	„	„	600	„
Den Haag	1600	„	„	„	1000	„

Dit maakte dus met het contingent van Rotterdam tezamen uit 11200 man voetvolk en 4800 ruiters.

De schouten der verschillende dorpen werden tegen Dinsdag 10 Februari op het Raadhuis ontboden, ten einde te vernemen, welk aantal Franschen zij zouden moeten opnemen. Tevens zouden zij dan hunne bezwaren nog kunnen kenbaar maken. Vele bewoners van de dorpen betoonden zich onwillig om de militairen op te nemen. Zoo kwam de schout van Moordrecht vragen, wat hij moest doen om zijn onwillige burgers te dwingen. Hij kreeg tot antwoord, dat hij, evenals dit in de stad geschiedde, de onwilligen met geweld tot het opnemen der soldaten moest dwingen. Hij moest daarvoor de hulp van den bevelvoerende officier inroepen.

In de laatste dagen van het provisioneel bestuur kwamen de wijkmeesters Jan Ys van der Vliet en Gerrit van der Pals met het voorstel om in naam der „tans zoo geëerbiedigde gelijkheid” aan alle van inkwartiering vrijgestelden, als weduwen, oude vrijsters en zieken een belasting op te leggen. Zij zeiden in hun memorie: „Dat het ook in geenen